Dosarul nr. 1r-344/25 Judecătoria Soroca sediul Central
/1-25039669-03-1r-29042025/ Judecător: Ghenadie Tocaiuc

D E C I Z I E
În numele Legii

03 iunie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele completului Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Oxana Mironov

Judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul ***avocatului Valentina Mînăscurtă în interesele inculpatei Molodojan Mihaela***, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 04.04.2025, prin care:

Molodojan Mihaela ***,** născută la *****, IDNP ***** originară și domiciliată în sat. *****, studii de 9 clase, necăsătorită, 3 copii minori la întreținere, nesupusă militar, fără loc de muncă, cetățeană a Republicii Moldova, anterior condamnată:
- prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 12.01.2017, procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal a fost încetat în baza art. 109 din Codul penal, pe motivul împăcării părților, - prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 04.03.2019, în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și d) din Codul penal, la pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an și 4 luni. În baza art. 90 alin. (1) s-a suspendat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani;
- prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 29.05.2024, procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal și art.

186 alin. (2) lit. d) din Codul penal a fost încetat în baza art. 109 din Codul penal, pe motivul împăcării părților;
- prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 02.08.2024, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, la pedeapsa închisorii pe un termen de 2 ani. În baza art. 90 alin. (1) s-a suspendat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani.

A fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 25.03.2025-04.04.2025;
Instanța de recurs: 29.04.2025- 03.06.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursurile declarate, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că inculpata Molodojan Mihaela *****, la 05.03.2025, în jurul orei 11:05 min., acționând cu intenție directă, urmărind sustragerea bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, cu scop de cupiditate, pe ascuns, pătrunzând în automobilul de model Renault Scenic cu nr. de înmatriculare ***** ce aparține cet. Năboroca Ion, a sustras și însușit de pe bancheta din față a automobilului sus-menționat o geantă de culoarea neagră cu inscripția „Wenger” la preț de 100 lei MD, în care se aflau următoarele acte și bunuri materiale: portmoneu din piele de culoare cafenie cu inscripția „Viza” la preț de 100 lei MD, 76 lei MD în numerar în diferite bancnote, un card bancar emis de B.C. „Fincombank” S.A. cu nr. ***** pe care se aflau 30 lei MD, o agendă cu copertă roșie pe care era scris „Birles Alania” la preț de 10 lei MD, o bancnotă cu nominalul de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM reprezintă 9720 lei MD, un portmoneu din piele pentru acte de culoare neagră la preț de 100 leu MD, buletinul de identitate emis pe numele lui Năboroca Ion seria A nr. 32007528 din 16.10.1997 cu fișa de însoțire, permisul de conducere emis pe numele lui Năboroca Ion cu nr. 988300507 din 23.03.1998, permisul de conducere emis pe numele Năboroca Valentina, d.n. 02.12.1952, cu nr.

988300725, certificatul de înmatriculare al automobilului Renault Scenic cu n/î „*****” nr. 242901884 eliberat la 06.03.2024, certificatul de înmatriculare al automobilului Infiniti Q50 cu n/î ***** nr. 247101502 eliberat la 26.01.2024, un telefon mobil de model „TECNO POP 6 Pro” în care se afla cartela SIM cu nr. *****, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu în sumă totală de 12 306 lei MD.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 04.04.2025, a fost recunoscut vinovată Molodojan Mihaela ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 80[1] alin. (1) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa de 6 (șase) luni închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, s-a adăugat, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară a Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 02 august 2024 și i s-a stabilit definitiv lui Molodojan Mihaela ***** pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 1 (una) lună.

În temeiul art. 72 alin. (3) și (6) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe, de către Molodojan Mihaela *****, s-a dispus a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

S-a aplicat faţă de Molodojan Mihaela ***** măsura preventivă - arestul preventiv, luând-o sub arest din sala ședinței de judecată, care s-a menținut până la intrarea sentinței în vigoare. Termenul pedepsei s-a calculat de la data pronunțării sentinței – 04 aprilie 2025. Instanța de fond s-a expus asupra mijloacelor de probă și asupra corpurilor delicte.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Valentina Mînăscurtă în numele inculpatei Molodojan Mihaela a declarat recurs în termen, prin care a solicitat revocarea măsurii de reprimare-arestarea preventivă dispusă în privința lui Molodojan Mihaela, casarea totală a sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 04.04.2025, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate.

În motivarea recursului declarat, partea apărării arată că potrivit art. 75 CP, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia.

Concretizează faptul că Molodojan Mihaela a avut un comportament cuviincios atât în cadrul urmăririi penale, cât şi în instanța de judecată, fapt ce atestă că a înțeles bine urmările grave ale faptelor comise şi pe viitor se obligă să nu mai comită careva încălcări. Mai mult ca atât, ultima crește şi educă de una singură 3 (trei) copii minori, cel mai mic are doar 6 (șase) luni. Un alt temei care stă la baza poziției inculpatei, este şi faptul că ultima este bolnavă cu diagnoza - glicemic scăzută de tip neidentificat.

Consideră ilegală şi pasibilă anulării sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) şi în partea ce ţine de aplicarea măsurii de reprimare sub formă de arest, măsură care se va menţine pînă ce sentinţa va deveni definitivă, în privinţa sa, deoarece şi-a recunoscut vina şi s-a prezentat la şedinţele de judecată.

Aşadar, în speţă se atestă că instanţa de fond la stabilirea pedepsei inculpatei Molodojan Mihaela nu a acordat deplină eficiență şi nu s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) CP, precum şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de an.75 CP, nu a ţinut cont de circumstanțele reale şi personale şi de persoana vinovată, precum şi de prevederile art.364/1 CPP şi 80/1 CP.

Procedura înştiinţării legale în instanța de recurs a fost executată.

Potrivit prevederilor **art. 447 alin. (1) Cod procedură penală:** *„ recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces, careva referințe nu au parvenit.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Nord consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de către avocatul Valentina Mînăscurtă în interesele inculpatei Molodojan Mihaela, cu menținerea sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederilor art. 448 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de

procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatei Molodojan Mihaela just încadrându-se în dispoziția *art.186 alin. (2) lit. c) Cod penal.*

De asemenea, reieșind din probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatei Molodojan Mihaela just încadrându-se în dispoziția *art.186 alin. (2) lit. c) Cod penal*.

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatei în cele incriminate acesteia, precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatei Molodojan Mihaela pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpata Molodojan Mihaela până la începerea cercetării judecătorești, au declarat personal prin înscris autentic că recunosc vina integral, recunosc probele acumulate la faza urmăririi penale și nu au careva obiecții asupra lor, nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod procedură penală (f.d.110-112).

Totodată, Colegiul penal reține că prin recursul declarat de către avocatul Valentina Mînăscurtă în interesele inculpatei Molodojan Mihaela, acestea sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, dar nu este de acord cu pedeapsa aplicată acesteia fiind prea aspră în raport cu fapta comisă.

Prin urmare, instanța de recurs se va pronunța doar asupra aspectelor contestate de către partea apărării, respectiv cu privire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatei Molodojan Mihaela.

Aşadar, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de recurs consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatei Molodojan Mihaela în comiterea infracțiunii incriminate acesteia.

Aşadar, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul Penal reține că în baza art. 61 Codului penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatei Molodojan Mihaela de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza căruia a fost condamnată prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 04.04.2025.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Potrivit art. 75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială

a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Colegiul penal reține că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Prin urmare, instanța de recurs acordă deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată just a constatat că scopul pedepsei penale va fi atins doar cu stabilirea inculpatei a pedepsei sub formă de închisoare, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă pe toate capetele de acuzare în baza art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, adăugând parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară a Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 02 august 2024 și corect i s-a stabilit definitiv lui Molodojan Mihaela ***** pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 1 (una) lună pedeapsă care în viziunea Colegiului este aplicabilă situației inculpatei, care pornind de la datele caracteristice ale acestora va fi pe măsură să ducă la atingerea

scopului general şi special al pedepsei penale, or ca măsură de constrângere, pedeapsa penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă.

La stabilirea felului şi cuantumului pedepsei, instanţa de judecată corect în conformitate cu art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de persoana inculpatei Molodojan Mihaela *****, care de la locul de trai se caracterizează din punct de vedere satisfăcător (f.d. 72), se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza *****(f.d. 42) și la evidența medicului psihiatru cu diagnoza *****(f.d. 44), de cazierul contravențional, conform căruia a fost atrasă la răspundere contravențională în 2 cauze (f.d. 46), de cazierul penal, conform căruia a fost atrasă la răspundere penală în 7 cauze (f.d. 49).

Astfel, prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, precum şi faptul că inculpații au recunoscut faptele săvârșite, cauza fiind examinată în procedură simplificată în baza art. 364^1 CPP, punând în balanță ansamblul acestor considerente, instanța în mod justificativ a apreciat că o pedeapsă orientată în limitele stabilită de Lege este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care Colegiul penal o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Reieșind din circumstanțele cauzei și ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de persoana inculpatei, Colegiul penal reiterează că pedeapsa aplicată a fost justificată, iar inculpata Molodojan Mihaela, urmează să execute pedeapsa stabilită de către instanța de fond, care este una echitabilă în raport cu valorile sociale lezate și circumstanțele comiterii infracțiunii, or în opinia Colegiului penal anume acest cuantum al pedepsei aplicate va fi în stare să atingă scopul pedepsei penale, să contribuie la restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Relevant, este și faptul că pedeapsa sub formă de închisoare este aplicabilă la caz, şi va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpaților, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatei Molodojan Mihaela în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul concluzionează asupra respingerii argumentelor invocate de către recurent ca fiind nefondate or, aplicarea unei sancțiuni non privative de libertate nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

În acest context, urmează a fi reținut faptul că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal conchide că, careva abateri sau încălcări de ordin procedural sau material, de către instanța de judecată, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, nu au fost stabilite, motiv pentru care, în opinia Colegiului penal, recursurile declarate urmează a fi respinse ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E:

Recursul ***avocatului Valentina Mînăscurtă în interesele inculpatei Molodojan Mihaela***, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 04.04.2025, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecători: